

Propozycje pracy zdalnej na 01.04 (środa)

1. Porozmawiajcie z rodzicami o oznakach przyrody. Proponuję założenie zielonego kącika w Twoim pokoju. Do przygotowanych pojemników wkładacie watę, nasączacie ją wodą i posypujecie nasionami rzeżuchy. Następnie za pomocą rysunków i rozsypanki literowej wykonujecie tabliczkę, którą umieszczacie obok pojemnika.
2. Posłuchaj muzyki relaksacyjnej „Jak się budzi wiosna” i pobaw się w odgłosy wiosny na zgłoskach: „kle”, „kum”, „pi”. Piosenki - Ścieżka 7
3. Wykonaj „Wiosenną gimnastykę”
  - Potańcz przy dowolnej muzyce, do ruchu włącz całe ciało. Kolejno tańczą: ręce, głowa, ramiona, tułów. Gdy muzyka ucichnie, np. czoło „wita się” z kolanem, „nos” wita się z dłonią.
  - Naśladuj kwiaty: przysiad podparty – „kwiaty zwiędły”, powolny wyprost do wspięcia na palce – „kwiaty rosną po deszczu”.
  - Ptaki w gniazdach biegaj w różnych kierunkach, naśladuj lot ptaków. Na hasło: Ptaki do gniazd! Wracasz do gniazda i siadasz.
  - Maszerujesz i podczas marszu śpiewasz piosenkę „Maszeruje wiosna” Piosenki - Ścieżka 17 „Maszeruje wiosna”.
4. Posłuchaj opowiadania „Jak Chomik szukał wiosny” na podstawie tekstu A. Galicy, zapoznaj się z oznakami nadejścia wiosny. Porozmawiaj z rodzicami na temat wiosny i jej charakterystycznych oznak .

Pewnego dnia mały Chomik obudził się w swojej norce na skraju lasu. Ziewnął, przeciągnął się, przetarł oczy łapką i wyszedł z norki szukać wiosny. – Zimno – mruknął zaspany Chomik. Rozejrzał się dookoła, ale wiosny nigdzie nie było. Na gałązkach wierzby siedziały małe, puchate wierzbowe kotki. – Co robicie tak wysoko? – spytał Chomik. – Rośniemy, rośniemy – zawołały wierzbowe kotki. – A wiosny nie widziałyście? – spytał Chomik. Ale właśnie nadleciał wiatr, wierzba zaszumiała gałązkami i Chomik nie usłyszał, co mówią wierzbowe kotki. Poszedł więc dalej. Świeciło słońce, a po niebie przepływały małe chmurki. – Halo – zawołał do nich Chomik. – Czy nie widziałyście wiosny? A wtedy jedna z chmurk zasłoniła słońce i na Chomika spadły krople deszczu. – Brr... – skulił się Chomik przy ziemi i zobaczył małe, białe kwiatki.

– Może wy widziałyście wiosnę? – spytał, ale kwiatki były malutkie i jeszcze nie potrafiły mówić. Chomik poszedł dalej szukać wiosny. W górze między drzewami fruwały ptaki. Były bardzo zajęte, bo zbierały gałązki i wiórki na budowę gniazd. – Może wy wiecie, gdzie jest wiosna? – zawołał Chomik, ale ptaki śpiewały, ćwierkały, gwizdały i nawet nie słyszały głosu Chomika. – Muszę iść dalej, tutaj jeszcze nikt wiosny nie spotkał – mruknął do siebie. Aż wreszcie Chomik doszedł na łąkę, a tam... na długich nogach stał pan bocian. Chomik zadarł wysoko głowę i przyjrzał się boćkowi. Jego nawet nie warto pytać o wiosnę, jest taki zmarznięty, że aż nos i nogi ma czerwone. A bocian też przyjrzał się Chomikowi i zaklekotał: – Coś podobnego! Ta żaba cała ubrana jest w ciepłe futerko, a ja myślałem, że to już wiosna – i odleciał. A Chomik powędrował dalej szukać wiosny.

Propozycje pracy zdalnej na 02.04 (czwartek)

1. Nazwij kwiaty przedstawione na ilustracjach i policz kwiaty w bukietach. Otaczaj pętlą te, których jest najwięcej, odszukuj bukiety z taką samą liczbą kwiatów i zaznacz „X”. Dorysuj płatki, aby na każdym kolejnym kwiatku był o jeden płatek więcej lub o jeden mniej.

Środki dydaktyczne: Dzieciaki w akcji cz. 3 s. 47, kredki

2. Wiosenne rabatki – zabawy matematyczne. Dziecko wycina liczmany (wiosenne kwiaty) z karty. Po wycięciu dziecko dostaje dwie kartki koloru brązowego (to będą grządki). Rozkłada kartki na dywanie i liczmany. Chętne dziecko samodzielnie tworzy zadania z treści lub układa liczmany zgodnie z zadaniami rodzica.

Środki dydaktyczne: „Wiosenne kwiaty” – liczmany, nożyczki, po dwie kartki w kolorze brązowym dla dziecka

3. Wiosna w parku i ogrodzie – zabawa edukacyjna z kartą pracy, omówienie obrazków. Pooglądaj ilustracje przedstawiające wiosnę w parku i ogrodzie. Opowiedz rodzicom o czynnościach, jakie wykonują ludzie w obu tych środowiskach, i potrzebnych do tego celu narzędziach lub urządzeniach oraz o tym, jak przyroda budzi się do życia. Rozpoznaj i nazwij zwierzęta oraz rośliny. Odczytaj globalnie wyrazy. Środki dydaktyczne: Dzieciaki w akcji cz. 3 s. 48–49

4. Maszeruje Wiosna – posłuchaj i naucz się piosenki. Po wysłuchaniu piosenki rodzic rozmawia z dzieckiem o jej treści, charakterze melodii. Następnie dzieci uczą się słów i melodii fragmentami, powtarzając po rodzicu.

Środki dydaktyczne: piosenka ścieżka 17 „Maszeruje wiosna”

1. Tam daleko, gdzie wysoka sosna,
maszeruje drogą mała Wiosna.
Ma spódniczkę mini, sznurowane butki
i jeden warkoczyk krótki.

Ref. Maszeruje Wiosna, a ptaki wokoło
lecą i świergocą głośno i wesoło.

Maszeruje Wiosna, w ręku trzyma kwiat,
gdy go w górę wznosi, zielenieje świat.

2. Nosi Wiosna dżinsową kurteczkę,
na ramieniu małą torebeczkę.
Chętnie żuje gumę i robi balony,
a z nich każdy jest zielony.

Ref. Maszeruje Wiosna...

3. Wiosno, Wiosno, nie zapomnij o nas,
każda trawka chce już być zielona.
Gdybyś zapomniała, inną drogą poszła,
zima by została mroźna.

Ref. Maszeruje Wiosna...

Propozycje pracy zdalnej na 03.04 (piątek)

1. Zapraszam Was do zgaduj-zgaduli na temat oznak wiosny, poproście rodziców aby przeczytali Wam zagadki, a wy je odgadnijcie.

Środki dydaktyczne: Zagadki słowne:

W kropki ma spódnicę,
chętnie zjada mszyce. (biedronka)

Kiedy wiosna z wonnych kwiatów
płaszcz na drzewa kładzie,
one znoszą kwietny pyłek
do swych domków w sadzie. (pszczoły)

Złośliwa panienka,
w pasie bardzo cienka.
Leci, brzęczy z daleka,
każdy od niej ucieka. (osa)

Nosi błoto, glinę.
Mozolnie pracuje,
bo maleńkie gniazdko
pod dachem buduje. (jaskółka)

Gdy wiosną powieszysz
budkę na jabłoni,
jaki ptak przyleci
uwić gniazdko do niej? (szpak)

Wiosną radzi kuma kumie,
ledwo zbudzą się ze snu.
– Nad jezioro, rzekę, strumień
śpieszmy kumy, ile tchu! (żaby)

Tu cytrynek, tam paż królowej,
wszędzie piękne, kolorowe.
Lekko unoszą się nad łąką,
gdy tylko zaświeci słońko. (motyle)

Śmiało rusza w drogę,
choć ma jedną nogę.
Czy to wiosna, czy lato,
czy jesień,
wszystko, co ma, z sobą niesie. (ślimak)

A co to za pan dobrodziej?
Wciąż po mokrych łąkach chodzi,
nos do każdej wtyka dziury
i na wszystkich patrzy z góry. (bocian)

Gdy spadnie trochę dżdżu
na ziemię,
jej bardzo jest przyjemnie;
wychodzi z ziemi, bo chce też,
zobaczyć, jak wygląda deszcz! (dżdżownica)

2. Barwy motyla – ćwiczenie grafomotoryczne. Dokończcie kolorować motyla. Zwracaj uwagę na płynność ruchów i dokładność kolorowania w obrębie konturu. Następnie pokoloruj koła tylko takimi kolorami, których nie ma na skrzydłach motyla. Dokonaj też samooceny. Środki dydaktyczne: Dzieciaki w akcji cz. 3 s. 46, kredki
3. Jak rośliny rozwijają się wiosną? – obserwacje przyrodnicze. Poobserwujcie kiełkowanie nasion rzeżuchy i wyciągnijcie wnioski na temat konieczności dostarczania jej odpowiednich warunków (woda, światło, tlen). Uporządkujcie obrazki i podsumowujcie, jak można wyhodować rzeżuchę. Narysuj też gałązki po śladzie. Środki dydaktyczne: Dzieciaki w akcji cz. 3 s. 50, kredki

Propozycje pracy zdalnej na 06.04 (poniedziałek)

1. Poproś rodzica aby pokazał wam mapę świata lub globus i zaznacz na nich Polskę i Afrykę. Wskaż, skąd przylatują na wiosnę: żurawie, jerzyki, bociany, kukułki, skowronki, dzikie gęsi i jaskółki (z Afryki, Ameryki Południowej i Azji). Dzieci z pomocą rodzica zaznaczają na mapie trasy przylotu ptaków. Dzielą nazwy na sylaby i przeliczają je. Rodzic opowiada dzieciom o ptakach i ich gniazdach:

Żuraw jest jednym z pierwszych zwiastunów wiosny. Ptak ten wraca do Polski na przełomie lutego i marca. Również w maju może się zdarzyć, że usłyszymy nad głowami donośny gardłowy głos, zwany klangorem, i zobaczymy przelatujący klucz żurawi. Żuraw to najokazalszy i największy z naszych ptaków.

Zaraz za żurawiami do Polski zaczynają się zlatywać **bociany białe** (od drugiej połowy marca). Bociany, które spędzają zimę w Afryce, w podróż powrotną wyruszają w połowie lutego. Ich powrót trwa około sześciu tygodni. Z reguły boćki wracają do tego samego gniazda – po przylocie zaczynają je remontować i poprawiać. Nie czekają jednak na powrót dawnego partnera. Jeśli ten zjawi się zbyt późno, w gnieździe może już nie być dla niego miejsca. Najczęściej gniazda zakładają na słupach energetycznych, wysokich drzewach, domach. Chętnie korzystają z pomocy człowieka, który dostarcza im budulca na gniazdo: stare koła od wozu, platformy. Do wyściełania gniazda używają gałęzi, słomy, suchych traw, a nawet szmat czy sznurków. W Polsce najczęściej bocianów bytuje na Mazurach i na Suwalszczyźnie. Tam jest mnóstwo terenów, na których mogą żerować, a mieszkańcy traktują je bardzo przyjaźnie.

Jaskółki są znane z tego, że dzięki ich zachowaniu możemy przewidzieć pogodę. Jak mówi mądrość ludowa: gdy jaskółki latają nisko, to znaczy, że będzie padało. Z czego to wynika? Jaskółki chwytają owady w locie. W ciepłe, słoneczne dni prądy powietrzne wynoszą owady w górę, z kolei kiedy zbliża się deszcz, zmienia się ciśnienie i wilgotność powietrza, owady nie mogą wzbić się wysoko i szukają schronienia tuż nad ziemią. A jaskółki podążają za owadami – wznosząc się wysoko w słoneczną pogodę albo nurkując w kierunku ziemi, kiedy zbliża się deszcz. Budują swoje gniazda wewnątrz stajni czy stodół z gliny i grudek błota, które skleją śliną.

Jerzyki przylatują na przełomie kwietnia i maja – to znak, że wiosna już w pełni. Sylwetką przypominają jaskółkę, ale bliżej im do kolibra. Dawniej jerzyki gniazdowały w skałach i w lasach. Wraz z rozwojem miast człowiek stworzył tym ptakom dogodne warunki lokalowe, zwłaszcza za sprawą bloków mieszkalnych. Takie obiekty często posiadają stropodachy, które stanowią idealne miejsca do założenia gniazda przez jerzyka (albo wróbla). Niestety, coraz częściej zatykane są wszelkie szczeliny w ścianach. W konsekwencji jerzykowi zaczyna brakować miejsc do gniazdowania. W takich sytuacjach jedynym rozwiązaniem jest montaż skrzynek lęgowych, których na szczęście jest coraz więcej.

Skowronki budują gniazda na ziemi. Do ich budowy wykorzystują rośliny, np. trawy, a także końskie włosie.

Dzikie gęsi też budują gniazda na ziemi. Wykorzystują trawy, mech, puch. Jaja wysiadują samice. Rolą samców jest ich ochrona.

Kukulki to ptaki, które nie budują gniazd, ponieważ nie wychowują swoich piskląt. Znane są z podrzucania ich innym ptakom. Żywią się owadami. Nauczyciel dzieli grupę na zespoły pięcioosobowe. Każda grupa dostaje jeden pocięty obrazek przedstawiający np. bociana, dzikie gęsi, kukułkę, skowronka, łabędzia. Dzieci składają obrazki i opisują wygląd ptaków.

Środki dydaktyczne: mapa świata lub globus, zdjęcia ptaków przylatujących do Polski na wiosnę, podpisy, obrazki pocięte na puzzle

2. Pszczółki – zabawa relaksacyjna. Rodzic cichym, spokojnym głosem zaprasza swoje dziecko do zabawy. W tle słyhać muzykę relaksacyjną. Rodzic opowiada: Pszczółki są zmęczone pracą, więc postanowiły odpocząć. Leżą wygodnie na wybranym przez siebie kwiatku. Jest piękny upalny dzień. Pszczółki wygrzewają się na słońcu, słuchają śpiewu ptaków. Każda pszczółka, leżąc, myśli: moja lewa noga jest coraz cięższa, nie mogę jej podnieść, moja prawa noga też chce odpocząć, moja lewa ręka też bardzo się zmęczyła, niosąc ciężki koszyk, a i prawa jest równie zmęczona – przecież też niosła koszyk pełen nektaru. Ułożę je sobie wygodnie, aby odpoczęły. Moja głowa też chce odpocząć. Słońce ogrzewa moją głowę, szyję, moje nogi, ręce i skrzydełka. Jest mi coraz cieplej, przyjemniej. Słyszę piękną muzykę. Jestem spokojna, bezpieczna, zasypiam. Środki dydaktyczne: ścieżka dźwiękowa nr 04 „Gymnopedia 1”

3. Ptasię gniazda – zabawa konstrukcyjna. Dzieci budują gniazda z papierowych torebek i samodzielnie zgromadzonych materiałów (słomki, trawki, patyczka, piórka). Każde dziecko przycina i wywija papierową torebkę, do której następnie przykleja gałązki, patyczki, papierki, piórka, szmatki. Środki dydaktyczne: torebki papierowe, materiał przyrodniczy (gałązki, patyczki, papierki, piórka) oraz odpadowy (szmatki, sznurki, nitki)

Propozycje pracy zdalnej na 07.04 (wtorek)

1. Zabawy z literami „F” i „f” – synteza i analiza słuchowa wyrazów, określenie głośki miejsca „f” w wyrazie, zapoznanie z obrazem liter „F” i „f”. Rodzic czyta wiersz:

F jak foka

Kupiła foczka suknię z falbanką

I fioletowe, fikuśne wdzianko.

W nowej fryzurze i fatałaszkiach

Poszła na festyn, by zjeść fistaszka.

Tam fundowano różne frykasy:

Fasolę, figi, flaczki, kiełbasy.

Faworki oraz z flądry filety...

A foczka zjadła wszystko, niestety.

Finał obżarstwa wyjawic muszę –

Na futrze frędzle i chory brzusek.

Anna Edyk-Psut „F jak foka”

Po zakończeniu recytacji rodzic zadaje kilka krótkich pytań: Kto był głównym bohaterem wiersza? Czego najadła się foka? Jaki był finał obżarstwa? Jakie jeszcze wyrazy na literę „f” występowały w wierszu?. Następnie rodzic prezentuje litery „F” i „f”, a dzieci opisują ich kształt i wygląd oraz wymieniają przedmioty, które kojarzą im się z tą literą. Próbują „rysować” literę w powietrzu i na dywanie. Wypełniają ryżem kontury litery „F” i „f”. Na karcie pracy rysują po śladzie fokę i fasolę oraz otaczają pętlami wszystkie litery „f”, które widzą na ilustracji. Potem dorysowują obrazek, którego nazwa rozpoczyna się literą „f” i dokonują samooceny pracy.

Środki dydaktyczne: Dzieciaki w akcji cz. 3 s. 63, kontury liter „F” i „f”, kolorowy ryż (wcześniej zafarbowany za pomocą bibuły, można też wyciąć litery, przykleić na kolorowej kartce i wykleić białym ryżem), nożyczki, klej typu wikol

2. Policz ozdoby na bransoletce – zabawa edukacyjna z kartą pracy. Przelicz elementy ozdobne na bransoletce i pokoloruj poszczególne z nich. Następnie dorysuj korale, by dopełnić do 11. Dokonaj samooceny. Środki dydaktyczne: Dzieciaki w akcji cz. 3 s. 67, kredki
3. Zabawy badawcze na spacerze. Dzieci zabierają na podwórko papierowy ręcznik oraz lupy. Kawałkami ręcznika przecierają powierzchnie krzewów, korę drzew. Obserwują papier i stwierdzają, czy jest on czysty czy zabrudzony. Próbuje określić, skąd się wziął brud na liściach. Środki dydaktyczne: papierowy ręcznik, lupy

Propozycje pracy zdalnej na 08.04 (środa)

1. Ptasi tropiciele – zabawy badawcze i dydaktyczne. Na podłodze są przyklejone papierowe tropy ptaków. Zadaniem dzieci jest odszukanie ukrytego gniazda, a w nim jajka. Po odnalezieniu gniazda dzieci siadają na dywanie. Oglądają jajko, potrząsają nim, rozbijają na talerzyk. Poznają jego budowę: białko, żółtko, skorupka. Rodzic pokazuje dziecku jajka pochodzące od różnych ptaków: kury, przepiórki, gęsi, jeśli to możliwe – strusia. Dziecko zwraca uwagę na różnice: wielkość, kolor, waga oraz podobieństwa: wszystkie jajka są tak samo zbudowane.
2. Zabawa badawcza: dzieci umieszczają jajka w szklance z wodą, obserwują pęcherzyki powietrza na skorupce jajka i dochodzą do wniosku, że przez skorupkę do zarodka dostaje się powietrze.
3. Burza mózgów – swobodne wypowiedzi dzieci, szukanie odpowiedzi na pytania: – Czy ze wszystkich jajek wykluje się pisklę? (z tych, w których jest zarodek) – Jakie warunki musi mieć jajko, żeby wykluło się pisklę? (ciepło) – Czym żywi się zarodek w jajku? (w jajku są zapasy pokarmu – żółtko) – Do czego służy białko? (chroni zarodek przed wstrząsami) – Czy zarodek w jajku oddycha?
4. Liczymy – zabawa edukacyjna z kartą pracy. Na początek rodzic proponuje dzieciom zabawę „Palce gotowe do pracy”. Wypowiada zdania, a dzieci ilustrują je ruchem:
  - Kciuki gotowe? Tak! (dzieci wyciągają przed siebie kciuki z zaciśniętą pięścią)
  - Wskazujące gotowe? Tak! (wyciągają drugi palec)
  - Środkowe gotowe? Tak! (wyciągają trzeci palec)
  - Serdeczne gotowe? Tak! (wyciągają czwarty palec)
  - Małe gotowe? Tak! (wyciągają piąty palec)
  - Wszystkie palce gotowe? Tak! (wyciągają wszystkie palce)

Następnie dzieci mogą wspólnie przeliczyć swoje palce, dotykając nimi policzków z jednoczesnym głośnym nazywaniem ich, od początku oraz od końca. Na koniec rodzic

prosi, by dzieci przeliczyły owady przedstawione na karcie pracy, najpierw pojedynczo, później parami, ale tylko do 10. Pyta: Ile zostało niepoliczonych owadów? Spróbujcie teraz policzyć wszystkie. Ile ich jest? Ile dołożyliśmy do 10?. Dzieci kończą kolorować owady według wzoru i dokonują samooceny. Środki dydaktyczne: Dzieciaki w akcji cz. 3 s. 68, kredki

Propozycje pracy zdalnej na 09.04 (czwartek)

1. Ćwiczenia gimnastyczne: Wiosenny spacer

Pomoce: laski, patyczki, parasolki to co mamy w domu do wyboru, zabawki

I. Ustawiamy się, stopy złączone, palce stóp podkurczone, ręce ułożone w „skrzydełka”.

Rodzic zachęca dziecko do wiosennego spaceru w celu szukania oznak wiosny. Mówi: Mam nadzieję, że zmienna wiosenna pogoda jak w przysłowiu „Kwiecień-plecień, bo przeplata, trochę zimy, trochę lata” nie przeszkodzi nam w spacerze. Na wszelki wypadek weźmy (laski, patyczki, parasolki to co mamy w domu do wyboru).

II. „Słońce świeci, deszczyk pada” – zabawa orientacyjno-porządkowa. Na hasło: Słońce świeci, idziemy na spacer! dziecko chodzi po pokoju, trzymając w ręku opuszczoną laskę, czy też parasolkę. Na hasło: Zaczyna padać deszcz! podnosi laskę, naśladując trzymanie nad głową parasola, i maszeruje we wspięciu na palcach, powtarzając: Kap... kap... kap... Ćwiczenie powtarzamy kilka razy.

Rodzic mówi: Po deszczu zawsze wychodzi słońce, a na niebie czasem ukazuje się wielobarwna tęcza. □

„Tęcza” – ćwiczenie wyprostne. Dziecko siada w siadzie skrzyżnym i trzyma za końce laskę i zakreśla nad głową kształt tęczy. Rodzic mówi: Spacer po deszczu utrudniają kałuże, ale można coś na to poradzić. □

„Omini lub przeskocz kałużę” – ćwiczenie skoczności i koordynacji wzrokowo-ruchowej. Dziecko spaceruje po pokoju, omijając rozłożone po pokoju koła („kałuże”). Na hasło: Przeskocz przez kałużę dziecko dowolną techniką przeskakuje przez koła. Rodzic mówi: Oznaką nadchodzącej wiosny jest powrót bocianów. Ciekawe, czy uda nam się je zobaczyć? □

„Wypatrujemy powracających bocianów” – ćwiczenie mięśni grzbietu i karku. Dziecko w leżeniu przodem unosi klatkę piersiową, przykładają do oczu dłonie zwinięte w pięści i wypatruje bocianów przez „lornetkę”. Ćwiczenie powtarzamy kilka razy. Rodzic mówi: Patrzcie, lecą bociany! Zatrzymały się na łące, pewnie zgłodniały podczas podróży i chcą zapolować na żabki. □

„Bociany chodzą po łące” – ćwiczenie równowagi. Dziecko maszeruje w różnych kierunkach po pokoju, wysoko unosząc kolana. Na sygnał rodzica staje na jednej nodze, stopę drugiej nogi opierają o kolano nogi postawnej. Wyciąga ramiona w przód i, klaszcząc, powtarza: kle... kle... kle... Ćwiczenie powtarzamy kilka razy. Rodzic mówi: Z obecności bociana na łące żabki nie są zadowolone. □

„Uwaga, bocian!” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych. Na hasło: Żabki skaczą po łące dziecko kuca i naśladuje żabie skoki. Na hasło: Uwaga, bocian! siada w klęku podpartym z wyciągniętymi przed siebie i opartymi o podłogę rękoma (niska pozycja Klappa),

starając się schować przed bocianem. Ćwiczenie powtarzamy kilka razy. Rodzic mówi: Nie byłoby wiosny bez motyli na łące. Spróbujcie je dogonić, to nie takie proste. □ „Kto złapie motyla?” – zabawa bieżna. Dziecko biega po pokoju w różnych kierunkach. Na hasło: Złap motyla! podskakuje z klaśnięciem nad głową. Ćwiczenie powtarzamy kilka razy.

Rodzic mówi: Motyle nie są jedynymi owadami, które można zobaczyć wiosną.

Popatrzcie na te pracowite mrówki. □

„Pracowite mrówki” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych. Rodzic rozrzuca zabawki po jednej stronie pokoju. W drugim końcu pokoju stawia pudełko, które w zabawie będzie „mrowiskiem”. Na hasło: Mrówki do pracy dziecko na czworakach idzie w stronę pudełka, a następnie popycha zabawki raz prawą, raz lewą ręką, podąża w stronę „mrowiska”. Rodzic mówi: Wiem, że nie przepadacie za pajakami, ale one też mieszkają na wiosennej łące. □

„Pająk i muchy” – zabawa orientacyjno-porządkowa z elementem wyprostnym. Dziecko („muchy”), bzyząc, biega po pokoju. Na hasło: Idzie pająk zatrzymuje się w bezruchu, przyjmując postawę skorygowaną.

III. Rodzic mówi: Odpocznijmy chwilę na zielonej trawie. □

„Wiosenny wiatr” – ćwiczenie oddechowe. Dziecko klęka z rękoma opuszczonymi wzdłuż tułowia. Na hasło: Wiatr porusza trawę dziecko bierze głęboki wdech i, wydychając powietrze, wykonuje rytmiczne skłony tułowia raz w prawą, raz w lewą stronę.

2. Dziecko słucha opowiadania B. Szelałowskiej Wielkanocne zwyczaje.

- Ojej, co tu się dzieje? – zapytał zdziwiony Miluś i rozejrzał się po sali. – Co ten zajęczek robi na biurku... i jeszcze te bazie w wazonie.

- Milusiu, to ty jeszcze nie wiesz? – zapytała Karolinka i dodała – przecież zbliżają się święta wielkanocne.

- I trzeba się do nich odpowiednio przygotować – dodała poważnym głosem Zosia. – Chyba najlepiej będzie, jak ci to wszystko wytłumaczymy.

- Widzisz, Milusiu – zaczął Michał – święta to bardzo miły czas, ale trzeba się przedtem trochę napracować.

- Tak, tak... - dodała Kasia – trzeba pomóc rodzicom posprzątać w domu, powycierać kurze, ustawić zabawki...

Dziecko opowiada o przedświątecznych przygotowaniach z własnego domu i zainspirowane opowiadaniem.

Kolorowanie obrazków związanych z wielkanocnymi zwyczajami.

Środki dydaktyczne: obrazki

3. Zabawa plastyczna Baranek wielkanocny

Rodzic zapoznaje dziecko z treścią wiersza D. Gellner Wielkanoc

W zielonym owsie nad ranem,

Zbudził się mały baranek.

I dzwoni dzwoneczkiem z cukru:

Wielkanoc! Wielkanoc już jutro!

◦ Proponuję wykonanie baranka według pomysłu dziecka.

Rysowanie wymyślonego baranka na kartonie; oklejanie kuleczkami z białej bibułki i elementami wyciętymi z kolorowego papieru; przyklejenie z drugiej strony przygotowanej przez rodzica trójkątnej tekturowej podstawki ułatwiającej postawienie pracy. Prezentacja baranków w kąciku przygotowanym dla dziecka.

Propozycje pracy zdalnej na 10.04 (piątek)

1. Zabawy literami – utrwalenie poznanych liter. Dzieci układają na kartkach z kawałków włóczki poznane dotychczas litery, a następnie je przyklejają.
2. Posłuchaj wiersza „Wypatrywanki” i odszukaj na obrazku ukryte cyfry i każdą z nich otocz pętlą.

Czy to stonka, czy biedronka?

Gdzie jest rycerz, a gdzie smok?

Przypatrujmy się z uwagą

i z zapalem ćwiczymy wzrok!

Patrzmy, patrzmy, obserwujmy...

To naprawdę jest ciekawe!

Kolorujmy i zgadujmy...

Można przy tym mieć zabawę!

Ćwiczmy naszą spostrzegawczość,

by się cieszyć wciąż od nowa

i odkrywać tajemnice,

jakie świat przed nami chowa!

Środki dydaktyczne: obrazek nr 24

3. Wiosenna łąka – praca plastyczna. Dziecko „rysuje” palcem po śladach, stara się nie przerywać ruchu ręki. Następnie rysuje/maluje kredką/farbą w kolorze linii. Może pokolorować lub pomalować obrazek, dorysować lub wyciąć i dokleić różne owady na wiosennej łące, np. motyle, biedronki.

Środki dydaktyczne: „Wiosenna łąka” – duża karta grafomotoryczna, kredki, farby, pędzle, kolorowy papier, nożyczki, klej

Miłej zabawy, wychowawca, jeżeli masz ochotę pokazać swoje pomysły, wykonane prace, zdjęcia chętnie je obejrzę, możesz je do mnie wysłać na e-mail:
agnieszka.bagin@o2.pl